

GOIGS AL
SANT
ANACORETA
A LA MUNTANYA
(Bisbat de

GLORIÓS
MAGÍ
I MÀRTIR
DE BRUFAGANYA
Tarragona)

Puix miracles cada dia
el Senyor obra per Vós:
Oïu el qui en Vós confia,
Sant Magí molt gloriós.

La Divina Providència
volgué que en eixa muntanya
nomenada Brufaganya,
fèssiu aspra penitència.
On la fe dels passos guia,
del romeu molt fervorós.

No pogué estar ocultada
llum tan clara en una cova;
i escampàreu la Llei Nova
per Jesucrist predicada.
Molta gent es convertia
abraçant la fe com Vós.

Un emperador romà
dels cristians perseguidor
altre com ell per Pretor
a Tarragona envià.
Fóreu com ovella pia
presentat al llop feroç.

Us preguntaren si éreu
un magus encantador
rebel a l'Emperador:
Sóc Cristià—responguéreu—

*Un sol Déu, l'ànima mia,
reconeix per son espòs.*

En presó dura us tancaren
on greument us afligiren,
mes els àngels us obriren
i les cadenes trencaren.
Podent retornar aquell dia
a vostra cova gojós.

Emissaris a l'instant
furiosos us cercaren,
i al torrent us rossegaren
les pedres ensangonant.
Ara el terror roses cria
per on passà vostre cos.

Pels qui us feien tan gran mal,
veient-los morir de set
fèreu brollar en eix indret
una font medicinal.
Que de tota malaltia
cura aquell que prega a Vós.

Pujaren dalt de la cova
i altra volta us arrastraren
fins ací on vos degollaren
dant d'amor l'última prova.
Els fidels que aquí havia
enterraren vostre cos.

Oh prodigi singular!

Dos que anaven soscant
per veure vostre cos sant,
cegos es varen quedar.
Mes pregant-vos amb fe pia
vista els tornàreu als dos.

Les dones quan van de part,
si us reclamen de bon cor,
les serviu de gran resguard
mitigant-les el dolor.
I l'estèril que no cria
obté fills, llet i socors.

De pigota i de la rosa
sou singular advocat,
i cureu també el trencat
si la confiança us posa.
Saneu tota malaltia,
quartanes, dolors i tos.

Al ressò de tants miracles
de per tot acut la gent,
i els salveu en tot moment
si a la fe no fan obstacles.
Oh, cureu la malaltia
de tants pobres pecadors!

Feu que al Cel vinguem un dia
amb Vós, màrtir poderós.
Oïu el qui en Vós confia,
Sant Magí molt gloriós.

¶. Pregueu per nosaltres, Sant Magí. ¶. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

P R E G U E M

Concediu-nos, supliquem, o Déu totpoderós, que per la intercessió de Sant Magí, Màrtir vostre, siguem guardats de tota adversitat i purificats de mals pensaments en l'esperit. Per nostre Senyor.

Chor

Puix mi-racles cada di-a el Se-nyor o-bra per Vos. O-iu al qui en Vos con-fi-a, Sant Ma-gí molt glo-riós

La Di-vi-na Pro-vi-den-cia vol-gué que en eixa muntanya no-me-na-da Brufa-ga-nya fèssiu

as-pra pe-ni-tèn-cia; a-on la fe els passos qui-a del ro-meu molt fer-vo-rós

Chor

IL·LUSTRE CONFRARIA DE SANT MAGÍ, DE BARCELONA
APLEC del tercer diumenge de setembre del 1988